

Празник на св. мъченици Кирик и Юлита в гр. Баня

На 15-и юли Православната църква отбелязва паметта на светите Кирик и Юлита – майка и син, пострадали мъченически за християнската вяра през 304 г. По повод празника на едноименния храм в гр. Баня, днес в него бе отслужена патриаршеска света Литургия.

Богослужението бе възглавено от Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Даниил, в съслужение с Негово Високопреосвещенство Видинския митрополит Пахомий, Негово Преосвещенство Браницкия епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит, архимандрит Никодим – духовен надзорник на Видинска епархия, иконом Василий Топузлиев – председател на храма, и протодякон Иван Петков.

Църковните песнопения бяха изпълнени от протойерей Петър Василев, свещеник Тодор Стоянов, свещеник Кирил Попов и певци от енорията, на които многочисленото храмово изпълнение пригласяше.

На богослужението присъстваше и кметът на район „Банкя“ г-н Рангел Марков.

По време на утренията за четец и певец на Българската православна църква бяха постригани Райън, Йоан и Симеон, които ще помагат на духовенството.

В края на литургията патриарх Даниил поздрави събралото се множество за храмовия празник, припомни мъченическата смърт на светите Кирик и Юлита и настави християните с пастирско слово, споделяйки:

„Света Юлита била от благороднически царски род в Римската империя. Овдовяла рано с тригодишно дете, но не пожелала отново да влезе в брак. Макар да било трудно да отгледа по този начин детето си, тя предпочела да опази себе си в чистота, да възпита своето дете във вярата и така да служи Богу с пост и молитва.

Когато започнало гонението в родния ѝ град Икония, тя се преместила в друг град – Селевкия. Когато и в Селевкия започнало гонение, се преместила в Тарс. Там също не можела да се укрие и била изпратена на съд. Изповядала, че е християнка, и отказала да принесе жертва на идолите. Служителите разлъчили детето от нея. Когато започнали мъченията, малкият Кирик не можел да гледа как измъчват майка му и извикал: „И аз съм християнин“. Управителят заповядал да му го доведат, а малкият Кирик започнал да го драска с ръцете си. Управителят го блъснал, детето паднало по каменните стълби и с окървавена глава предало Богу своя дух.

Света Юлита, макар и с естествената за всяка майка скръб, в същото време благодаряла и прославяла Бога, като с още по-голямо упование и дръзновение претърпявала мъченията и се увенчала с небесната слава, изповядвайки докрай Господ Иисус Христос и придобивайки по този начин вечното Христово царство, като имала пред очи думите на Господа към Своите ученици: Ако Мене гониха, и вас ще гонят (Йоан. 15:20)... ще бъдете предадени тъй също и от родители и от братя, и от роднини и приятели, и някои от вас ще умъртвят; и ще бъдете мразени от всички, заради Моето име; но и косъм от главата ви няма да загине (Лука 21:16-18).“

„Света Юлита е пример за всички майки да търсят за децата си преди всичко

онова, което е най-важно: първом търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде (Мат. 6:33). В днешно време ние, християните, като че ли не осъзнаваме, забравили сме силата на благочестието, на добродетелния живот, силата, която идва от Бога и ни укрепява в молитвата, във вършенето на добри дела; Христовата сила, която устройва в душите ни Царството Божие, за което св. ап. Павел казва: царството Божие не е ястие и питие, а правда и мир и радост в Светаго Духа (Рим. 14:17). Чуваме тези думи от Светото Писание, но не вникваме в тях, дяволът така обърква умовете ни и ние търсим повече радост в материалните неща, във връзките в обществото, в добрата професия, в това да дадем добро образование на децата си, а дали ще ги научим на вяра – това като че ли не ни интересува и нямаме ясна представа какво означава то.“

Но Иисус Христос е същият вчера, и днес, и вовеки (Евр. 13:8). Този, Който пострада за нас и по Чийто пример страдаха всички мъченици, които живеяха благочестиво и се бореха с греховете си, стараяйки се да придобият Царството Божие – те са истински свидетели и пример за нас да не се поддаваме на маловерие и неверие, да не пренебрегваме молитвата, помненето на Бога, милостинята, покаянието, участието в Тайнствата, изповедта; Светото Причастие, при което приемаме в себе си Тялото и Кръвта Христови – те променят нашето същество и ни преподават Божиата благодат, за да можем в този съвременен преходен свят, пълен с изпитания, да свидетелстваме, че Христос е с нас, да се стремим да бъдем верни Негови ученици и да се трудим за своето спасение.“

От своя страна и от името на енорията о. Василий благодари на тримата архиереи за благословението да съслужат заедно на този ден, а църковните настоятели им подариха по един пъстър букет цветя.

В двора на храма духовенството отслужи и празничен водосвет. Осветено бе и месно ястие, раздадено за здраве и благословение на събралите се християни, а местни жители, облечени в народни носии, изпълниха кратка фолклорна програма.

Текст и снимки: Пламен Михайлов

bg-patriarshia.bg